

26/02/2020

“Η προστασία της Δημιουργίας, Διάλογος πίστεως και γνώσεως”

/ [Επικαιρότητα](#)

Με την προτροπή και ευλογία της Α.θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου πραγματοποιήθηκε στο Ορθόδοξο Κέντρο στο Σαμπεζύ της Γενεύης το Β΄ διεθνές Επιστημονικό Συμπόσιο, με θέμα: “Η προστασία της Δημιουργίας, Διάλογος πίστεως και γνώσεως”.

Στο συνέδριο συμμετείχαν εκπρόσωποι της Επιστήμης και της Θεολογίας για την κοινή προσέγγιση ή και αξιολόγηση των νεωτέρων Επιστημονικών θεωριών για την αρχή, τη διαστολή και τη λειτουργική συνοχή του κοσμικού Σύμπαντος, ειδικότερα δε για το πλανητικό σύστημα, στο οποίο ανήκει και η γη.

Βασικοί άξονες των εμπεριστατωμένων επιστημονικών εισηγήσεων ήσαν τα επιστημονικά πορίσματα της πειραματικής έρευνας στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών της Γενεύης(CERN), τόσο για την “Οικολογία του Διαστήματος”, όσο και για την αξιολόγηση των επιστημονικών αυτών ανακαλύψεων ή θεωριών, υπό την προοπτική μάλιστα και της ιουδαιοχριστιανικής παραδόσεως της Γενέσεως για την δημιουργία του ανθρώπου και του κόσμου.

Διαβάστε την επίσημη ανακοίνωση

Τό Β΄ διεθνές Έπιστημονικό Συμπόσιο, μέ θέμα: “Η προστασία τής Δημιουργίας, Διάλογος πίστεως και γνώσεως”, πραγματοποιήθηκε, μέ τή σεπτή προτροπή καί εύλογία τής Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, στό Ὁρθόδοξο Κέντρο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Σαμπεζύ Γενεύης, 20-22 Φεβρουαρίου 2020), μέ τη συμμετοχή ἐξεχόντων ἐκπροσώπων τῆς Ἐπιστήμης καί τῆς Θεολογίας γιά τήν κοινή προσέγγιση ἢ καί ἀξιολόγηση τῶν νεωτέρων Ἐπιστημονικῶν θεωριῶν γιά τήν ἀρχή, τή διαστολή καί τή λειτουργική συνοχή τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος, εἰδικότερα δέ γιά τό πλανητικό σύστημα, στό ὁποῖο ἀνήκει καί ἡ γῆ.

Βασικοί άξονες τών έμπεριστατωμένων έπιστημονικών εισηγήσεων ήσαν τά έπιστημονικά πορίσματα τής πειραματικής έρευνας στό Εύρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικών Έρευνών τής Γενεύης(CERN), τόσο για τήν “Οϊκολογία τοῦ Διαστήματος”, όσο καί για τήν αξιολόγηση τών έπιστημονικών αὐτῶν ἀνακαλύψεων ή θεωριῶν, ὑπό τήν προοπτική μάλιστα καί τής Ιουδαιοχριστιανικῆς παραδόσεως τής Γενέσεως για τήν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου.

Οἱ εκπρόσωποι τής Έπιστήμης ἔγκριτοι καθηγητές καί έρευνητές (Εὐάγγελος Γαζής, Κανάρης Τσίγκανος, Maurizio Bona κ.ά.) παρουσίασαν, μέ έντυπωματική περιγραφική καί εἰκονική προβολή τῶν πειραματικῶν αὐτῶν ἀξιόπιστων πορισμάτων για τήν ἀρχή τής διαστολῆς τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος τῶν νεωτέρων σχετικῶν Έπιστημονικῶν θεωριῶν, μέ κύριο μάλιστα ἄξονα τή “Σωματιδιακή Φυσική” καί τά “Πειράματα” στό CERN. Πράγματι, οἱ εὐεργετικές συνέπειες τῶν “Πειραμάτων” αὐτῶν ήσαν σημαντικές καί πολύτιμες ὄχι μόνο για τόν λόγο ή τόν τρόπο προστασίας τοῦ Οἰκοσυστήματος τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί για τήν προστασία τής ἴδιας τής ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου στό κοσμικό Σύμπαν.

Οἱ εκπρόσωποι τής Θεολογίας εἰσηγητές καθηγητές (Άρχιεπίσκοπος Τελμησοῦ Ἰώβ, Βλάσιος Φειδᾶς, Κωνσταντῖνος Δεληκωσταντής, Ghislain Waterlot, Guillermo Kerber κ.ά.) ὑποστήριξαν τόσο τή σπουδαιότητα τοῦ Διαλόγου πίστεως καί

γνώσεως, όσο και την αναγκαιότητα σεβασμού του Θείου και του Φυσικού Δικαίου για την προστασία της Δημιουργίας, οι οποίες απαξιώθηκαν, μετά τη διάσπαση της ενότητας του χριστιανικού κόσμου της Δύσεως, όχι μόνο από την έκκοσμικευμένη ιδεολογία των πολιτικών θεωριών και της καρτεσιανής επιρροής της μηχανιστικής έρμηνείας του φυσικού κόσμου σέ όλες σχεδόν τις νεώτερες φιλοσοφικές τάσεις για τον κυρίαρχο ρόλο του ανθρώπου στο φυσικό του περιβάλλον, αλλά και από την ευνόητη ευρήτητα της άπηχίσεως των έντυπωσιακών επιστημονικών θεωριών διαπρεπών μαθηματικών, φυσικών και αστρολόγων(Κοπέρνικος, Γαλιλαΐος, Κέπλερ, Νεύτων κ.ά.). Η απαξίωση αυτή κρινόταν ως απόλυτως αναγκαία για να προβληθῇ ἀκρίτως ή νέα εξήγηση μέ μόνη βάση τούς κανόνες του “φυσικού” και όχι του “Θεϊου Νόμου” για την αρμονική κίνηση των ούρανίων σωμάτων του όρατου κόσμου, ως εάν θά ἦταν δυνατή μία πλασματική ή και αποκλειστική διχοτομική αντίθεση μεταξύ του “Θεϊου Νόμου” της Δημιουργίας και του “Φυσικού Νόμου” του όρατου κόσμου.

Εἶναι λοιπόν έντυπωσιακή ή έτερόκεντρη σύγκλιση των έμπεριστατωμένων οίκοιολογικών προτάσεων ἀφ’ένός μέν των έκπροσώπων της Έπιστήμης, μέ κύριο μάλιστα γνώμονα τόσο τις νέες Έπιστημονικές θεωρίες για την αρχή, τη διαστολή και τη λειτουργία του κοσμικού Σύμπαντος, κατ’άναφοράν πάντοτε πρός τη Γῆ, τη γαλάζια μικρή κουκκίδα του πλανητικού μάς συστήματος, ἀφοῦ μόνο σέ αυτή υπάρχει ζωή, όσο και τά σχετικά Πειράματα του CERN για τη “Σωματιδιακή Φυσική”, ἀφ’έτέρου δέ των έκπροσώπων της Θεολογίας, μέ κύριο μάλιστα γνώμονα τούς τεθειμένους από τον ίδιο τον Δημιουργό φυσικούς κανόνες για την αρμονική λειτουργία του κοσμικού Σύμπαντος, κατ’άναφοράν πάντοτε πρός τη διήγηση της Γενέσεως για τη δημιουργία του ανθρώπου και του κόσμου.

Ὑπὸ τὴν προοπτικὴ λοιπὸν αὐτὴ, οἱ μὲν ἐκπρόσωποι τῆς Ἐπιστήμης ὑποστήριξαν, μὲ ἰσχυρά μάλιστα ἐπιχειρήματα, ὅτι οἱ νέες Ἐπιστημονικὲς θεωρίες ὄχι μόνο δέν ἀποκλείουν, ἀλλ' ἀντιθέτως βεβαιώνουν τὴ θεία ἐντελέχεια τοῦ φυσικοῦ νόμου τοῦ Δημιουργοῦ, οἱ δέ ἐκπρόσωποι τῆς Θεολογίας ἐθεώρησαν αὐτονόητὴ τὴν ἐπιστημονικὴ αὐτὴ διαπίστωση, ἡ ὁποία ἐνισχύει καὶ τὴν ἀποστολὴ τῆς Θεολογίας γιὰ τὴν προστασία τῆς ζωῆς στό πλανητικὸ μας σύστημα καὶ στό κοσμικὸ Σύμπαν γενικότερα, μὲ ἐπίκεντρο μάλιστα τὸν γαλάζιο πλανήτη τῆς Γῆς. Συνεπῶς, ἡ ὀφειλετικὴ μέριμνα γιὰ τὴν προστασία τῆς θείας Δημιουργίας εἶναι πλέον ὄχι μία ἐπιλογή, ἀλλὰ μία δεσμίᾳ ὑποχρέωση τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου.

Τὰ κύρια συμπεράσματα τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμποσίου συνοψίσθηκαν ἀπὸ τοὺς διαπρεπεῖς ἐκπροσώπους τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Θεολογίας στὶς ἀκόλουθες σημαντικὲς καὶ ἐντυπωσιακὲς διαπιστώσεις, οἱ ὁποῖες καθιστοῦν σαφέστερη καὶ ἐπιτακτικότερη τὴν ἀνάγκη ἄμεσης καὶ κοινῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν τραγικῶν συνεπειῶν τῆς συνεχοῦς ἐντεινόμενης οἰκολογικῆς κρίσεως γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου, ἥτοι:

Πρῶτον, οἱ νεώτερες ἐπιστημονικὲς παρατηρήσεις καὶ διαπιστώσεις ἐπιβεβαιώνουν πλήρως καὶ γιὰ σοβαροὺς λόγους τὴν μὴ ὕπαρξη τῶν φυσικῶν

προϋποθέσεων ζωής (θερμοκρασία, ατμόσφαιρα κ.ά.) όχι μόνο στο δικό μας πλανητικό σύστημα, αλλά και στο όλο διαστημικό Σύμπαν.

Δεύτερον, ότι η Γῆ είναι ο μόνος πλανήτης στο όλο διαστημικό Σύμπαν, ο οποίος έχει όλες τις αναγκαίες φυσικές προϋποθέσεις τόσο για την ύπαρξη, όσο και για τη συνέχεια της ζωής στο όλο κοσμικό Σύμπαν, γι'αυτό η όμορφη αυτή γαλάζια κουκκίδα της Γῆς διασώζει τη ζωή στον σκοτεινό ωκεανό του άχανου Διαστήματος. Ἡ Γῆ λοιπόν είναι ο μόνος κατοικήσιμος πλανήτης στο άχανές Σύμπαν, είναι η μόνη και η μοναδική για τη ζωή του ανθρώπου και του κόσμου, γι'αυτό αν την καταστρέψουμε, τότε κινδυνεύει να χαθεί κάτι τό μοναδικό στο Σύμπαν, ή ίδια ή ζωή!

Τρίτον, οι έπιστημονικές αυτές διαπιστώσεις κατέστησαν έπιτακτικότερη τη στροφή της έπιστημονικής έρευνας προς την προστασία της ζωής του ανθρώπου και του κόσμου στον δοκιμαζόμενο από την καταστροφική μανία του ανθρώπου πλανήτη μας. Ἡ στροφή αυτή έκφράσθηκε μέ τις έπιστημονικές και τεχνολογικές ανακαλύψεις της φυσικής, της βιολογίας και άλλων σχετικῶν έπιστημῶν, μέ κύριο μάλιστα σκοπό όχι μόνο μιᾶς νέας κατανοήσεως της φύσεως και τῶν διεπόντων αυτή φυσικῶν νόμων, αλλά και την όρθή έφαρμογή τους τόσο για την βελτίωση της ποιότητας της ζωής του ανθρώπου, κυρίως δέ της υγείας, όσο και για την προστασία του περιβάλλοντος, κυρίως δέ της οίκολογίας. Ἄλλωστε, ή

υποστηριζόμενη από τό Εὐρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικῶν Ἑρευνῶν (CERN) πολυδιάστατη σχετική ἐπιστημονική ἔρευνα ἐπιβεβαιώνει τήν ἄρρηκτη σχέση τῆς φυσικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν πολύτιμο φυσικό πλούτο τοῦ πλανήτη μας, γι'αὐτό ἡ ἀλόγιστη ἢ καί ἀλαζονική καταστρεπτική μανία τοῦ ἀνθρώπου θά εἶναι καταστροφική καί γιά τή δική του ζωή!

Τέταρτον, οἱ ἔγκριτοι εἰσηγητές καθηγητές τῆς Θεολογίας ἐπικέντρωσαν τίς θεολογικές τους προτάσεις στά κύρια αἷτια τῆς γενέσεως καί τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐπικίνδυνης γιά τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο οἰκολογικῆς κρίσεως, τήν ὁποία ἀπέδωσαν εὐλόγως στήν ἄκριτη, αὐθαίρετη ἢ καί ἀλαζονική αὐτονόμηση τῶν ἐπιστημονικῶν καί τῶν φιλοσοφικῶν τάσεων ἀπό τήν ἰουδαιοχριστιανική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ αὐτονόμηση αὕτη εἶχε ὡς ἀναπόφευκτη συνέπεια τήν ἄκριτη ἀποϊεροποίηση τόσο τῶν τεθειμένων φυσικῶν κανόνων τῆς ἐντελέχειας τοῦ “Φυσικοῦ Δικαίου” γιά τήν προστασία τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὅσο καί τήν αὐθαίρετη ὑποταγή τοῦ φυσικοῦ κόσμου στήν κυρίαρχη καί δυναστική βούληση τοῦ αὐτόνομου ἀνθρώπου τῶν νεωτέρων χρόνων.

Πέμπτον, οἱ εἰσηγητές τῆς Θεολογίας ἀποδέχθηκαν μέ ἐνθουσιασμό τίς Ἐπιστημονικές εἰσηγήσεις γιά τά πορίσματα τῶν νέων Ἐπιστημονικῶν θεωριῶν τόσο γιά τήν ἀρχή, τή διαστολή καί τή λειτουργία τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος, ὅσο καί γιά τήν πλήρη ἀπόδειξη τῆς μή ὑπάρξεως τῶν ἀναγκαίων φυσικῶν προϋποθέσεων θερμοκρασίας καί ἀτμόσφαιρας γιά τήν ὕπαρξη ζωῆς σέ ἄλλο πλανήτη τοῦ δικοῦ μας πλανητικοῦ συστήματος ἢ καί τοῦ ἀχανοῦς Σύμπαντος. Οἱ ἀδιαμφισβήτητες αὐτές ἐπιστημονικές διαπιστώσεις ἐπιβεβαιώνουν τήν ἀδιαμφισβήτητη ἐντελέχεια τῶν τειθεμένων ἀπό τόν Δημιουργό φυσικῶν νόμων γιά τή λειτουργία τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος καί δικαιώνουν τοὺς λόγους τοῦ Lynne White ὅτι, τελικῶς, “παρά τόν Κοπέρνικο, ὅλο τό Σύμπαν κινεῖται γύρω ἀπό τόν μικρό μας πλανήτη” (Οἱ ἱστορικές ρίζες τῆς οἰκολογικῆς κρίσης, 46).